

Carlo Jansson på sladrebænken i 1963 og 1993

En sejlernak med Carlo Jansson på "sladrebænken" udenfor Skive Sejlklub den 14 juli 1964.

Carlo Jansson har været sejlsportsmand næsten lige så længe han kan huske tilbage, og det er ikke så få pokaler og andet sølvtøj, han har taget hjem i årenes løb. Hans hjem bærer tydelig præg heraf.

- Din far var i sine unge år gymnast, atletikmand og fodboldspiller. Hvordan kan det være du slog dig på sejlsporten?

- Ja, hvorfor. Som barn legede jeg en del på Stillings eng. Dengang kunne man bade i åen, hvad man ikke kan mere. Det er i hvert fald ikke særligt heldig at gøre det. En dag fik vi anskaffet en jolle, som vi drenge lå og plaskede rundt i.

Efterhånden fik vi sejl på, da vi fandt det for besværligt at ro båden. Så skete det, at Niels Jørgensen (senere vognmand på Viborgvej) også fik anskaffet sig en jolle, som ligeledes blev forsynet med sejl, og det resulterede i mange indbyrdes kapsejladser mellem os på Sønderfjorden, og allerede på det tidspunkt var min interesse for sejlsporten der.

- Hvornår fik du din første "rigtige" sejlbåd?

- Da jeg kom i skrædderlære "fuskede" jeg en del, hvad ingen dengang havde no-

get imod. Pengene, som jeg tjente, sparede jeg sammen og brugte til min første virkelige sejlbåd, en 25 kvadratmeter kutter, som fik navnet "JAS". Den kostede mig 325 kroner. Jeg havde sparet 300 kroner sammen. De resterende 25 kroner fik jeg lov til at afdrage. Det gik også, og det gik endda godt. Jeg røg ikke og sparede på den måde mange penge og fik i 1939 råd til at købe en ny båd, nemlig en 26 kvadratmeter kutter. Den sejlede jeg indtil 1941, da jeg fik min tredje båd, og det er faktisk den båd, jeg har været mest glad for. Det var en 25 kvadratmeter kutter, som jeg sejlede under navnet "JAS III". Den båd beholdt jeg til 1945. Jeg har siden sejlet mange forskellige både.

- Husker du din virkelige første kapsejlad?

- Om jeg gør. Der var kun eet løb hvori alle tilmeldte både deltog. Vi klarede den fint, indtil vi skulle runde den anden bøje. Vi sejlede da ind i mærkebådens fortøjning på et tidspunkt, hvor vi lå som nr. 1 og blev passeret af seks både. Vi nåede dog senere at indhente de fire af dem og placerede os på en tredjeplads, hvilket var rigtig pænt, når det tages i betragtning, at det var den første sejlad, vi deltog i.

- Du har godt styr på dine præmier, hvordan fordeler de sig gennem årene?

- Allerede i sommeren 1945 erobrede jeg

min præmie nr. 25. I 1949 var jeg oppe på det halve-hundrede og i 1955 fik jeg præmie nr. 75. Præmie nr. et hundrede vandt jeg i 1959 og præmie nr. 150 i 1962 I øjeblikket er jeg oppe på 170 præmier (1964).

Nej jeg stopper ikke før nr. 200 er hjemme. Indenfor sejlsporten kan man heldigvis være med længe.

- Har anden sport end sejlsport aldrig interesseret dig ?

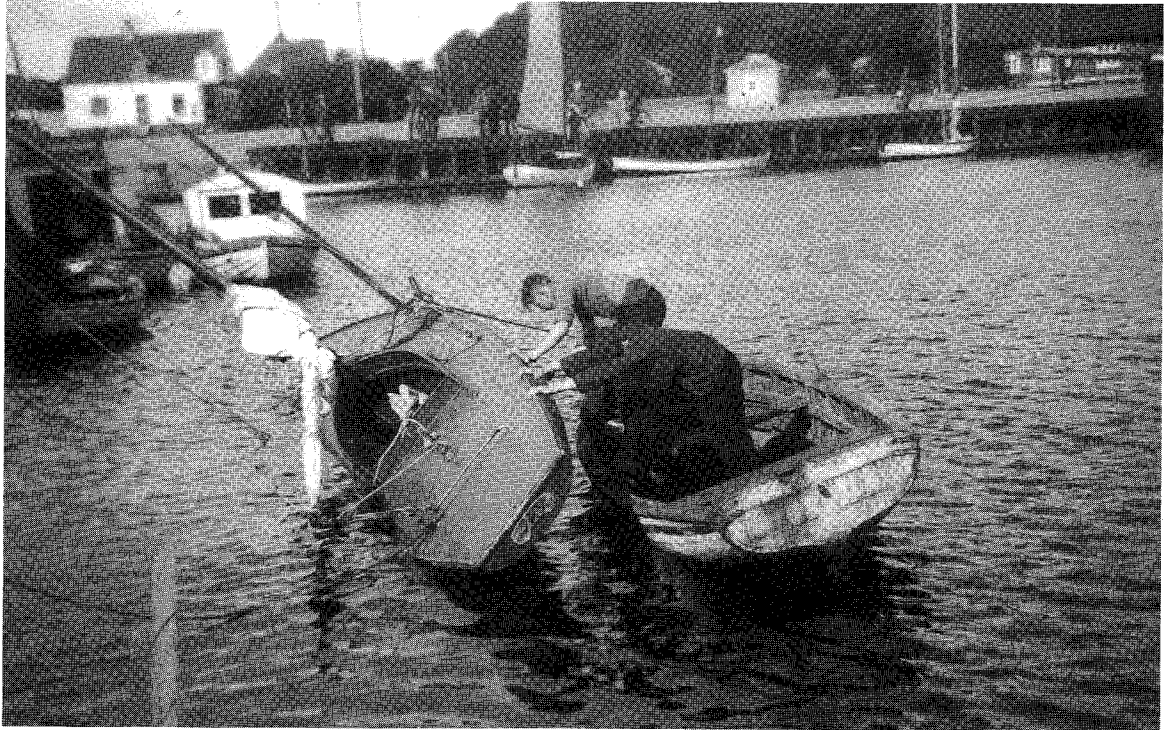
- Nok interesseret, men jeg har aldrig

haft lyst til at være med i andet og det lige fra mine drengeår af. Kun under krigen roede jeg lidt i den tid, hvor vi ikke måtte sejle på fjorden.

- Hvad har du så fået ud af sejlsporten ?

- Sejlsporten oplærer sine udøvere til hurtigt at tage beslutninger og stå fast på dem, da de ikke kan ændres under sejladsen, i hvert fald ikke når det drejer sig om kapsejlad.

Jeg synes også der ligger noget opdra-

"Jas" køhales før en kapsejlad 1936.

gende i, at man hvert forår må gøre sin båd i stand og selv passe den hele sæsonen igennem. Nogle af mine skønneste sejleroplevelser har jeg i øvrigt haft, når vi tidligt på foråret samles nede omkring vore både, for at gøre dem i stand til sommerens sejlads. Her oplever man den rigtige stemning - forventningens glæde. Jeg har også lært, at når man færdes på vandet, er der ingen barmhjertighed, hvis uheld skulle ske. Man har kun sig selv at stole på. Vandet har en mægtig magt.

- Er sejlsport ikke dyrt?

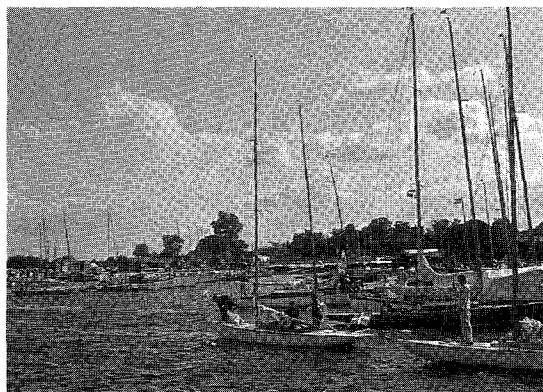
- Hvis man begynder med de små både, og så efterhånden skifter dem ud til større og holder dem selv, er det ikke nogen dyr sport. De penge, man sætter i en båd, er man altid sikker på at få igen.

- Hvad mener du om optimistjøllesporten?

- Det er en båd der er ideel til drenge og piger. Min søn og jeg var de første som byggede en optimistjolle i Skive, og min dreng har været meget glad for at sejle i den.

I øvrigt har læge Hauschildt bragt optimistjøllesporten op på et plan i Skive, som vi ældre sejlere har al mulig grund til at være ham taknemmelig for. De unge mennesker har fået virkelige gode kår til at dyrke sejlsporten under. Der er heller ikke nogen tvivl om, at optimistjøllesporten er den rigtige vej for sporten.

Interessant fortæller Carlo Jansson videre om, hvordan han har deltaget i Øresundsugen, forskellige landsstævner og i Jyllandsugen. I 1948 var Carlo Jansson med

Jas, Ove Hendriksen og Sven Balling går i havn i Juelsminde i 1956.

til den olympiske udtagelse på Århusbugten, hvor han bl.a. i et løb besejrede Ole Berntsen. (Red. Vinder af dragernes guld-pokal 5 gange, europamester 2 gange og en bronze, en sølv og en guld ved de olympiske lege) I 1956 sejlede Carlo Jansson sammen med Ove Hendriksen og Sven Balling ved Juelsminde, hvor der i kapsejladser var 16 drager. Det blev en femteplads til Skive-sejlerne, der også dengang besejrede Ole Berntsen i et af løbene og var ved at gentage kunststykket endnu en gang, men det glippede, da man havde uheld.

- Jo, sejlsport har givet mig mange gode oplevelser slutter Carlo Jansson. Jeg vil nødig være nogle af dem foruden, og jeg vil ønske, at de unge sejlere må få lige så mange gode oplevelser. De har så meget at glæde sig til og se hen til. Man opdager noget nyt, hver gang man er på vandet. Fjorden er aldrig den samme.

